

[Gert Petersen]

kommet højere op end i de to andre lande, men det er jo ikke tilfældet i dag. Der er ingen som helst tvivl om, at landene i Central- og Østeuropa, Rusland osv., er de fattige lande i Europa, og at de lande, som er samlet i EF, overvejende er de velhavende lande. Det er der ingen, der kan komme uden om.

Hvad angår de dér hensigtserklæringer, som hr. Niels Helveg Petersen henviste til, så har jeg aldrig nogen sinde været ude for, at erklæringer i pagter og traktater om, hvad man vil gøre af gode gerninger, siger ret meget om realiteterne.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Det var et meget oplysende indlæg, hr. Gert Petersen her kom med, meget oplysende. Det er derfor, jeg griber chancen for, at vi nu måske kan få afklaret denne del af diskussionen, for der er jo så mange andre delemer. Jeg takker hr. Gert Petersen for klargøringen af, hvad det egentlig er, SF mener på det punkt.

Hr. Gert Petersen har fuldstændig ret i, at hvis han tager det danske memorandum, der jo efterhånden har mange måneder på bagen, og kigger på, hvad der står om perspektiver i en fremtidig europæisk fælles forsvarspolitik, så er der uoverensstemmelse. Det er der ingen grund til at nægte, men det, man jo skal tage med, er, at verden så sandelig har forandret sig, siden vi lavede det danske memorandum.

Og det er da klart, at det er det, der er forklaringen på, at der i dag er et stort flertal af partierne i Folketinget, der kan acceptere det perspektiv, at man skal arbejde videre mod noget, der måske – og jeg vil gerne føje til for egen regning: formentlig – på et tidspunkt indebærer en fælles forsvarspolitik. Det er noget, vi ikke skal tage stilling til nu, men det er noget, der vil udvikle sig i de kommende år, og det skal vi tage stilling til i 1996-97.

Hr. Gert Petersen har også fuldstændig ret i, at Vestunionen får en rolle – det er derfor, man diskuterer, om man skal være medlem eller ikkemedlem – men igen skal vi først i 1996-97 tage stilling til, om Vestunionen skal ind i Den Europæiske Union. Vores beslutning den 2. juni har intet at gøre med, om vi vil være medlem af Vestunionen, det kan vi træffe selvstændig beslutning om senere, og den beslutning er vores egen.

Dernæst var det jo interessant at høre hr. Gert Petersens vision, hvor hr. Gert Petersen siger, at vi ikke har brug for at vende tilbage til interessesfærepolitik. Det er jeg meget enig med hr. Gert Petersen i, for hvad er interessesfærepolitik, som vi kender den fra historien? Ja, det var den politik, hvor de europæiske stormagter havde hver deres interessesfære. Det var det, der i sin tid på Balkan førte til første verdenskrig, fordi nogle stormagter valgte at følge den ene, andre valgte at følge den anden. Det var interessesfærepolitik, og det var det, der tidligere skabte krige i Europa.

Hr. Gert Petersen vil nu hævde, at det er interessesfærepolitik, hvis Den Europæiske Union – der, som hr. Bjørn Westh korrekt pegede på, vil komme til at omfatte en stadig større del af det europæiske kontinent – søger at udvikle et stærkere samarbejde. Dertil må jeg sige: Den holder ikke.

Og når hr. Gert Petersens eneste svar er, at vi må vente på, at vi kan få en bredere ordning i CSCE, så må jeg sige, som hr. Niels Helveg Petersen sagde det, og regeringen deler den opfattelse: Vi skal udvikle CSCE til at være den brede europæiske sikkerhedsorganisation – og det står, som hr. Niels Helveg Petersen korrekt sagde det, i traktatteksten – men vi ved ikke, hvor længe det kommer til at vare. Der er tale om et samarbejde, der endnu er i sin spinkle vorden, og det er i de kommende år, vi står over for de problemer, der kræver en fælles indsats, hvis vi ikke vil tilbage til tidligere tiders interessesfærepolitik, hvor det er stormagterne, der vælger at gribe ind, hvis en af de nye, små selvstændige stater kommer i strid med en af de andre. Det er her, der er brug for et fællesskab.

Det fællesskab, hr. Gert Petersen vil have, er så et fællesskab, der skal omfatte alle. Hr. Gert Petersen kommer med nogle højst besynderlige, men som sagt meget interessante begrundelser for, at Rusland sandelig også skal være med, før hr. Gert Petersen vil acceptere en form for samarbejde. Det var oplysende. Jeg kan bare konstatere, at hr. Gert Petersens sikkerhedspolitiske råd ikke har været værd at følge i fortiden, det viser udviklingen. Hr. Gert Petersen har åbenbart intet forstået af, hvad der er sket i det tidligere Sovjetunionen og de tidligere besatte østeuropæiske lande. Derfor er hr. Gert Petersens råd på det felt heller ikke værd at følge i dag.